

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)
Štev. (Nº) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
17 de junio - 17. junija 1993

DR. VITAL AŠIČ

Jasen mejnik

Govor ob 33. obletnici Slovenskega doma v San Martinu 16. maja 1993

Vsaka obletnica, najsibo osebna ali društvena, nas vabi k nekaki bilanci. Kaj smo do sedaj naredili? Kaj v bodoče?

Naše življenje kot skupnost v Argentini ima jasen mejnik, ki nekako začrta en prejšnji in en potem.

Do razpada svetovnega komunizma in tudi v Sloveniji do prehoda v še negotvno in formalno demokracijo smo živeli z eno samo in jasno mislijo: ohranitev slovenstva v tujini, kakršnega mi pojmuje, in to za vsako ceno, ne glede na velike žrtve, vse seveda pobarvano z nekako grenkim občutkom, da pač kake večje spremembe v domovini ne bomo več doživeli, vsaj za časa našega življenja ne.

Vzrokov za naš izreden uspeh pri ohranitvi našega življa, kulture, čustev in ljubezni do domovine, je — mislim — več:

Dežela, v kateri živimo, nas je skoro materinsko sprejela; ni delala razlik z drugimi sinovi, kakor to delajo mačehe. Od nas niti ni veliko zahtevala: delo, poštenost in lojalnost: to je bilo zadosti.

Ker tudi argentinski narodni značaj še ni dokončno izklesan, je bil še na argentinskem mozaiku prazen prostor, ki ga še lahko na naš način izpolnimo. Kakor je to bistro opazil pisatelj Rebula ob svojem obisku v Argentini, argentinska in slovenska zastava mirno soživata na naših odrih pri slovesnostih.

Na teh predpostavkah smo svobodno in mirno usmerjali svoje življenje po svojih idejah, čustvih in ciljih, brez nasprotovanja države ali družbe.

Drug razlog je bolj moralne vsebine:

Zmaga komunistične revolucije v Sloveniji leta 1945 je bil za nas nadvse hud moralni udarec. Izgubili smo, čeprav smo bili prepričani, da smo imeli prav (to je zgodovina naknadno potrdila); celo fizično so nas hoteli iztrebiti in dejansko se je to pripetilo tisočim našim bratom.

Človek kot moralno bitje na marsikaj pozabi: le na storjeno krivico ne. Lahko bi rekli, da je osrednja in tipična proslava naše skupnosti v Argentini prav domobranska vsakoletna proslava; ni to spomin na kakšno bitko, niti izrecno politična ali protikomunistična manifestacija. Je to spomin na hudo krivico, na moralni kriminal, ki ga je utrpela množica demokratičnih vernih rodoljubov. Podzavestno smo si vzeli kot zgodovinsko nalogo, da se to nekoč, ne vemo kdaj, moralno popravi in zadosti.

Naša skupnost je imela torej jasno začrtane cilje, tudi čustvene.

Kar hitro in skoraj nepričakovano so se v Sloveniji spremenile politične razmere. To je jedro naše sedanje problematike.

So se razmere res spremenile? Smo res dosegli cilj naših sanj o svobodni, samostojni in demokratični Sloveniji?

Dovolite mi kratko razmišljanje o tem, saj bo odločilno za bodočnost naše skupnosti in naših domov ter celo naše osebne sreče, pravilni ali nepravilni odnos in pogled na zgodovinske trenutke, ki smo jih ali jih doživljamo.

Nadaljevanje in večanje stikov s Slovenijo ali pa njih prekinitev: za to gre.

Dejstvo je, da imamo samostojno državo Slovenijo, ki teži na zahod in si iskreno

želi postati članica Evropske skupnosti. (Spomnimo se le, da so prav na proslavi osamosvojitve v Ljubljani tudi odigrali evropsko himno — Osmo Beethovnov simfonijo.)

Dejstvo je, da imamo zastavo, ki ni več komunistična.

Dejstvo je, da imamo himno, ki je programatično slovenska in krščanska — predpostavlja ljubezen do sočloveka — soseda in drugih narodov.

Dejstvo je, da imamo demokratično ustavo, osnovano na trdnih temeljih zapadne krščanske civilizacije (pomislimo le na natančne določbe o človekovih pravicah).

Kljub vsem tem, kakor sem rekel, še vedno marsikoga skrbi: se je v resnici Slovenija spremenila?

Da odgovorim na to vprašanje, mislim, je treba ubrati umirjeno in preudarno objektivno stališče: Ne lahkoverni optimizem niti grenki fatalistični pesimizem.

Prvo in zelo važno dejstvo je to, da v Sloveniji ni bilo pravega udara ali — revolucije proti komunistom.

Spomnimo se le drugačnega razvoja večinskih volitev na Poljskem, na Hrvaškem, udarov ali vsesplošnih manifestacij proti komunistični vladi na Češkem, v Vzhodni Nemčiji, celo v ruski protirevoluciji Jelcina.

Dotedanje komunistične vlade so se enostavno sesule in namesto njih so prišli na vlado novi, neizkušeni demokratični voditelji, vendar na formalno in tudi dejansko oblast.

V Sloveniji je bilo dokaj drugače:

Slovenski politiki-komunisti so leta prej bistro predvideli bodočo usodo partije in se sijajno prilagodili novim situacijam: dopustili so več ali manj svobodne volitve, izstopili iz jugoslovanske partije, dopuščali več svobode v tisku, v javnih medijih, itd.

Dejanska oblast pa je bistveno ostala pri njih. To je bilo očitno v financah, tisku in državni televiziji, državnih podjetjih in tudi dejanske težkoče vladanja, ki jih je imel prvi predsednik vlade, Peterle.

Vedno je šlo torej od strani komunistov le za popuščanje, dopuščanje t.j. podeljevanje ljudstvu po malem pravic, ki so jim bile prej povsem odvzete. Ni pa bilo ljudstvo, ki se je teh pravic ali oblasti prilastilo s kakšno splošno vstajo, manifestacijo ali revolucijo. Pa najsi bo tudi „žametna“ kakor na Češkem.

Več ali manj je ostal nedotaknjen administracijski aparat kakor sodstvo in državna ekonomija.

Po drugi strani pa moremo tudi ugotovljati:

- Da pot v demokratizacijo Slovenije nima povratka.

- Da sestavlja politični sloj v Sloveniji že pretežno mlajša generacija, ki revolucije sploh ni doživela, torej izostanejo močna osebna sovražna čustva.

- Da bivši komunisti nimajo več veljavne opore niti v Moskvi niti v Beogradu.

- Da pa je vsaka resna družbena sprememba — evolucija počasna.

Če vzamemo primer francoske revolucije, ki je bil pravi pretres Evrope, so kmalu po obglavljenju kralja, nič več kot po 11

Informacije iz Slovenije št. 30

7. junija 1993

1. Na pobudo Nacionalne socialne zveze Slovenije sta se v prostorih SKD sestali delegaciji Socialnega krila SKD in že omenjene stranke. Na informativnem pogovoru sta obe strani našli nekaj skupnih točk, vendar le na socialnem področju. Ne bo pa socialno krilo SKD podprlo akcije zbiranja podpisov za referendum za razveljavitev zakona o državljanstvu. Nobenih možnosti ni tudi za kakršnokoli združevanje, kajti ekstremna desna stališča NSZS so nesprijemljiva za sredinsko strankarsko opredelitev SKD.

2. Na klepetu ob kavi je glavni tajnik SKD Evdard Stanič povedal, da smo krščanski demokrati že opozorili na potrebnost nadaljevanje gradnje savskih elektrarn. Prav tako opozarjamo na potrebo po obnovi elektrarn na Soči. Zelo pereča tema so tudi jedrski odpadki oz. vprašanje lokacij za te odpadke. Tu je treba najti ustrezno rešitev, ki bo za vse sprejemljiva.

3. Sešli sta se vodstvi SKD in LDS in pregledali ter se pogovorili o dosedanjem delu in sodelovanju. Kljub nekaterim pripombam je mogoče reči, da je sodelovanje dobro, v prihodnje pa se bo še intenziviralo. Kakršnakoli bojazen, da je sporazum na tehtnici, je popolnoma odveč. Vsi so se strinjali, da je treba zadnje afere čimprej razčistiti.

4. 3. junija so se v Črnomlju zbrali predstavniki 32 občinskih odborov SKD in ustanovili stalno skupnost obmejnih občin Slovenije. Opozarjala bo na probleme ob meji, s skupnimi močmi pa bodo skušali izboljšati kakovost življenja v teh krajih. Lojze Peterle je povedal, da so odnosi s

Hrvaško na verbalni ravni vselej dobri, v praksi pa večkrat nihajo. Trgovinski in plačilni sporazum je končno prišel iz predalov in ga je Slovenija v teh dneh dobila. Da so merilo za določanje meje katastrske meje, je že bilo dogovorjeno na ekspertni ravni, če bo treba, pa bomo podpisali sporazum še na drugi ravni.

5. V petek, 4. junija, sta predsednika SKD in Narodnih demokratov, Lojze Peterle in Andrej Umek, uradno podpisala sporazum o združitvi. S tem je stranka okrepljena z novim krilom — krilom Narodnih demokratov. Istočasno pa pomeni to dejanje razvoj notranje demokratizacije v naši stranki. Lojze Peterle je poudaril, da je ta združitev nekaj najbolj politično naravnega v Sloveniji, saj se združujeta stranki, ki po sorodnosti svojih programov in ciljev sodita skupaj. Prav gotovo pa je to tudi velik prispevek k umirjanju in normalizaciji slovenskega političnega prostora ter krepitvi desnosredinske politične opcije. Sama združitev je dokaz, da SKD deluje strateško in dolgoročno in zato ne verjame v rokohitske prijeme desno od nas.

6. Na predlog poslancev SKD je državni zbor sprejel določbo o ničnosti brezplačnih prenosov družbene lastnine (gre za revizijo „divje privatizacije“). Zelo pomembno pa je tudi, da je sprejeto državljanstvo na dan 5. decembra 1992 kot kriterij za delitev lastninskih certifikatov, kajti drugače bi ne bilo upoštevano veliko število Slovencev med njimi tudi večina Slovencev po svetu.

Jakob Štunf
Služba za stike z javnostjo

letih, zopet kronali cesarja (Napoleona) in je Francija postala republika šele po treh drugih kronanjih. Še danes so v Franciji pristaši kraljevine in pristaši republike ostri sovražniki.

Kako naj bi mi pričakovali v Sloveniji kar nenadoma, iz dneva v dan, novo, močno in ustaljeno demokracijo po 46 letih sistematične prevzgoje in totalitarizma? Pomislimo še na Vzhodno Nemčijo: Prisilna razdelitev nemškega naroda za isto obdobje je skoro pomenilo razcepitev nemškega naroda za vedno: bilo je namreč govora pred ponovno združitvijo, celo o ustanovitvi nove vzhodne nemške države, tako daleč so si bili v mišljenju vzhodni in zahodni Nemci med seboj.

Ugotavljati tudi moremo, da Slovenija stremi za modelom zahodnih demokracij.

Potemtakem misel, da se bo Slovenija kar na hitro spremenila v našo zamišljeno in zaželeno Slovenijo, ni stvarna in se kaj takega v zgodovini v podobnih situacijah ni pripetilo.

Stvarno pa je misliti na počasen proces zorenja demokracije, kljub težavam in na več ali manjši dolgi rok. Tukaj vas spominjam na odlični uvodnik dr. Kremžarja v Svobodni Sloveniji, katerega naslov je bil „Še petnajst let“.

Tudi moremo ugotavljati, da Slovenija stremi za modelom zapadnih demokracij in njihovega življenja.

Ni dolgo tega, ko mi je pripovedoval nemški podjetnik, ki je tudi obiskal Slove-

nijo, kako se je začudil nad visokim nivojem slovenske industrije v primeri z Vzhodno Nemčijo; predvsem pa je opazal, da dočim vzhodni Nemci kar sovražno gledajo na Zahod, so v Sloveniji povsem edini, da se čimprej vključijo vanj.

Še nekaj drugih pozitivnih misli:

Začel se je čas, ko je dana možnost svobodne nekomunistične vzgoje. Začel se je čas, ko se ljudje vedno bolj zavedajo, da je njihov glas pri volitvah važen, in si tudi upajo voliti po svojem mnenju. Začel se je čas, ko je dovoljena socialna iniciativa Cerkev in drugih nedržavnih institucij. Začela se je doba, ko ima Slovenec kot Slovenec končno tudi pravico do imena in prostora na evropskem zemljevidu in njeni politiki.

Zgodovinsko gledano je napočil čas, ko se zopet vračamo v matično Srednjo Evropo po bridki izkušnji balkanskega meddobja.

Kljub težavam, se odpirajo Slovincem bogate možnosti domačega in mednarodnega udejstvovanja.

Kaj pa mi v Argentini?

Tako tisti, ki smo bili rojeni v Sloveniji, kakor drugi, katerim je Argentina domovina, smo več ali manj tesno povezani z usodo Slovenije.

Slovenija je še vedno za nas vse vir in korenina bistvenih kulturnih in sploh življenjskih vrednot, ki nam bodo pomagale k osebnemu razvoju kakor tudi družbeni

(Nad. na 3. str.)

Hit, Udbe, ministri in Brejc

Afera Hit ima že zelo dolg rep. Dejanjsko se v Sloveniji ne govori dosti več o igralniški aferi v Gorici. Tembolj pa se širi borba v Varnostno-informativni službi (biv. UDBA), ali pa je segla še više, v kroge ministrstva, vlade in predsedstva republike.

Določena je bila vladna komisija, (ministri Ivan Bizjak, Miha Kozinc in Rado Bohinc) ki naj pregleda delovanje Vis in njenega bivšega direktorja dr. Miha Brejca. Ugotovili so, da je ta vodil precej svojo politiko, o kateri ni dajal odgovora. On je bil tisti, ki je dal uničiti vrsto arhivov (predvsem sezname sodelavcev) že potem, ko je bil odstavljn. Prav tako je izginila vrsta dosjejev, a baje jih ima nekdo na mikrofilmu, za vsak slučaj. Ugovotovili so, da je Vis prisluškoval vrsti ljudem brez sodnijskega dovoljenja.

Dr. Brejc vse to zanika, obenem pa napada svoje tožitelje. Glavni pod tarčo je član komisije, pravosodni minister Kozinc. Tega obdolžuje, da je bil sodelavec Udbe, saj je kot branitelj ex-officio obtoženega Vinka

Levstika iz Gorice o vsakem sestanku z njim obveščal Udbo. Zato ne more biti nepristranski sodnik v raziskavi, odvetniška zbornica pa mu tudi grozi z častnim razsodiščem.

Vinko Levstik je podaj izjavo, da je on od vsega začetka vedel, da je Kozinc obveščal Udbo, a da je mnenja, da je med „sodelavci“ in „agenti“ velika razlika. (Naj omenimo, da je bil sin obsojenega sodnika dr. Miklavčiča pred leti prisiljen, da je sporočal na Udbo razne informacije, če je hotel ubraniti službo.)

Po drugi strani pa je parlament ustanovil komisijo, da preišče afero Hit. A tu se dogaja enako kot pri lanski komisiji za preiskavo povojnih zločinov: vrsta poklicanih pred komisijo enostavno ne pride oziroma ne sporoči, da ne bo odgovarjala. Komisija je brez moči, edino lahko prosi poklicane, da pridejo, drugače bodo škodovali preiskavi. Kot je videti, je v igralniški aferi kaj več, zato prizadeti delajo, da se raziskava žalostno in neefektivno konča.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Argentina je ta teden doživela nova presenečenja, tako doma kot na tujem, tako v civilnih kot v vojaških krogih. A to so muhe enodnevnice, kajti nobeden teh dogodkov ne spremeni v bistvu položaja, ki kaže predsednika Menema kot trdno stoječega na svojem mestu, z obrazom polnim pričakovanja, obrnjenim proti oktobru, ko naj poslanske volitve potrdijo priljubljenost sedanje vlade med ljudmi. To vsaj moremo povzeti iz njegove napovedi, da bo oktobra volilne skrinjice „razneslo“ od peronističnih glasov.

ŠTEVILKE NISO SVETA RESNICA

Vendar ni vse tako, kot bi si predsednik želel. Uspelo mu je res potovanje v Ženevo na zasedanje Mednarodne organizacije za delo. Tam je v slavnostnem govoru prikazal Argentino kot deželo, ki je zakorakala v prvi svet in kjer se modernizira narodu v prid delavska zakonodaja. Gotovo ima Menem zunaj države velik ugled. Tako moramo vsaj sklepati iz pohvalnih izjav, ki sta jih podala tako predsednik zasedanja Egiptčan Hak Saleh, kot predsednik organizacije Belgijec Michel Hanssene, ki je pohvalil, da je Menem „ustavil troštevilo inflacijo, medtem ko sedaj argentinski narod z zaupanjem gleda v bodočnost“.

Gotovo številke niso vse ali pa včasih nimamo vseh števil, kajti kar drži za inflacijo, ni tako za zunanjetrgovsko bilanco, kjer je Argentina iz zelo pozitivnih števil padla v hud deficit, ki spodbopava temelje gospodarstvu. Trenutno se država in tudi potrebna reaktivacija financirata z denarjem privatizacij in s tujim kapitalom, ki prihaja iz inozemstva, kaj malo pa je domačega prihranka. Da to dejstvo v usodnem trenutku more spodbopati celoten vladen gospodarski načrt, ni skrivnost in sam minister Cavallo je o tem že govoril. Vlada vse upe polaga v privatizacije pokojninskih prispevkov, ki bi letno pomenili 3.000 milijonov dolarjev domačega prihranka. O usodi tega denarja pa bi lahko pisali na dolgo in široko.

Vrnimo se v Ženevo. Tam se je predsednik postavil pred svetom in žel toplo priznanja. Nekoliko drugače pa je izzvenel nastop glavnega tajnika argentinske CGT. Naldo Brunelli je prikazal spremembo delavske ustave kot „nesprejemljivo in nazadnjaško“ in krepko udarjal po vladi in njeni delavski politiki. Da položaj ni rožnat, kaže tudi visoka brezposelnost, ki tudi nenehno raste, čeprav razglša nove načrte za reaktivacijo in pospešenje zaposlitve. Dejstvo je (in v tem se približamo smislu gornjega podnaslova), da same suhe številke še ne predstavljajo svete resnice.

Ob tem se vrnimo k znani predsednikov trditvi, da je položaj argentinskih upokojencev eden med najboljšimi na svetu, ker mesečno prejemo najmanj dvesto dolarjev, medtem ko upokojenci mnogih sosednjih in prijateljskih držav še daleč ne dosega te številke. Tu pa se zatiša drugi del resnice, ki je ta, da argentinskim upokojencem ta količina denarja mnogo manj zaleže kot njihovim tovarišem v drugih državah z manjšo pokojnino. In tako je z vsem. Pa naj gre za brezposelnost, plače ali notranje bruto proizvodnjo, ki nas baje postavlja med najbolj bogate države na svetu: nekaj so številke, drugo pa je realno, konkretno, vsakdanje življenje.

Okoli tega dejstva se suče velik del tragike razmerja med vlado in narodom. Vlada oziroma njeni najvišji predstavniki so tako zaljubljeni v številke, ki jim kažejo rožnato realnost, da ne vidijo vsakdanje tragike širokih množic. Kot tista francoska kraljica, ki je spričo zahteve množice po

kruhu dejala, da če nimajo kruha naj jedo potice.

ŠTEVILNI PROBLEMI

V območje števil spada tudi ugibanje o izidu volitev meseca oktobra. Le da tedaj števil ne bo mogoče sukati po volji. A do tedaj je še dolgo časa. In na ta čas se vsaka stranka pripravlja po svoje. Peronizem (bolje vlada) že načrtuje strategijo, po kateri naj bi bila volilna kampanja kratka a jedrnat. Veliko upanja stavlja na ugled predsednika, vsaj po določenih delih države. Ne tako na območju province Buenos Aires, kjer guverner Duhalde dela po lastni glavi in ima trdne izglede za lep uspeh na volitvah.

Radikali medtem nadaljujejo svoj notranji boj in sreča se suče včasih v eno včasih v drugo smer. Tako je v Mendosi zmagala povezava med balbinisti, bivšimi alfonsinisti in pristaši De la Rua nad sedanjo Alfonsinovo formacijo MODESO. Liberalci v prestolnici še vedno niso na jasnem glede kandidata in se nadaljuje polemika okoli bivšega vojaškega župana Cacciatoreja. Bivši uporni vojak polkovnik Aldo Rico bo načeloval listi kandidatov svoje stranke za poslansko mesto v provinci Buenos Aires. Ob začetku volilne kampanje (zbral je 3.500 navdušenih pristašev v okraju General Sarmiento, kjer je organiziral asado), je zatrdil, da bo njegova stranka letos postala druga politična sila, medtem ko „bomo leta 1995 prvi in bomo znova spravili v tek stari nacionalni načrt Argentinev“.

Na levi pa je tudi nekaj premikov. Trockist Zamora, ki že zaključuje svojo poslansko dobo, bo znova kandidiral na listi, ki naj bi zbrala domala pet trockističnih organizacij. Medtem pa Velika fronta proglašuje svoje kandidate: v prestolnici dosedanji uporni peronist Chacho Alvarez, v provinci pa filmski režiser Pino Solanas. Novost je, da je na prvem mestu med kandidati za provincijske poslance na tej listi duhovnik Eliseo Osvaldo Morales iz buenosaireškega predmestja Wilde, povezan s skupinami, ki zagovarjajo tkim. teologijo osvoboditve. Med temi in še številnimi drugimi formacijami bo dovolj izbire za vse politične okuse.

A pustimo trenutno politične formacije in pogledimo še malo drugam, kjer je tudi ta teden prišlo do sprememb. Tako na vrhu vojaških rodov letalstva in mornarice, ki bosta imela od julija dalje nova poveljnika. Tu je tudi prišlo do nesporazumov, kajti isti dan, ko je predsednik jutraj trdil, da ne bo nikake sprememb, je minister nekaj ur kasneje napovedal skorajšen odhod poveljnikov. To je opazovalce spomnilo na Menemovo trditvi, da bodo njegovi ministri isti do 1. 1995; od tistih ni nikogar več v vladi...

Sodnijska zbornica druge inštanče je medtem oprostila predsednikovo svakinjo Amiro Yoma, ki jo je sodnik v prvi inštanci obsodil na preiskovalni zapor. Dva pravkar imenovana člana zbornice sta izrekla to presenetljivo sodbo, ki je znova povečala dvom v neodvisnost pravosodne oblasti. Če temu dodamo, da se v parlamentu znova zatika postopek politične sodbe proti sodnici Servini de Cubría, imamo popolno sliko sodnega škandala.

In končno: Menem se noče več pogajati z radikali o ustavni spremembi. Z zaupanjem čaka na zmago oktobra, nakar bo sklical referendum o tej zadevi, s čimer bi radikale prisilil na pristanje v kongresu. Ima tudi upanje na podporo nekaterih radikalnih zastopnikov kot sta guverner Maschessi in tudi Angeloz. O tem so ugibanja. To pa je „račun brez krčmarja“.

Nekaj dogodkov v Sloveniji

1. junija se je nadaljevalo delo državnega zbora, ki je sprejel spremembo in dopolnila k lastninskemu zakonu.

2. junija: Veleposlanik Bosne in Hercegovine v Sloveniji Ulješa Uzelac je izročil predsedniku Kučanu poverljiva pisma.

6. junija: V Italiji so bile volitve v pokrajini Furlanija-Julijska Krajina. Zaradi novega volilnega sistema je vstop v parlament zelo otežkočen. Slovenska skupnost, edina slovenska stranka v Italiji, je sicer povečala število glasov, a ne dovolj za izvolitev deželnega svetovalca Slovenca. Sicer je bil en Slovenec izvoljen, a na levičarski listi in v italijanski stranki.

Mogoče ne veste...

— da je v Škofovih zavodih v Šentvidu pri Ljubljani, ki so jih zdaj obnovili, od 1905 do 1941 študiralo približno 3000 dijakov, maturiralo 739, ob teh 300 postalo duhovnikov in da je bilo v to stavbo, takrat največjo na Slovenskem, vgrajenih 1.181 oken in 481 vrat...

— da je po zatrevanju vdove znanega slovenskega komunističnega prvaka Gustinčiča Edvard Kardelj nepošteno izrabil delo njenega moža za svojo knjigo o slovenskem narodnem vprašanju (Gustinčiča je dal zapreti še pred resolucijo Informbiroja)...

— da vsak dan ob 18. uri odpelje z avtobusne postaje v Trstu (blizu železniške postaje) avtobus, ki pride naslednji dan ob 9. uri v Medjugorje; iz Medjugorja pa odpelje drug avtobus ob 18 in pride v Trst ob 9 naslednjega dne...

— da je bilo treba za vstopnico k plesu Rotary kluba v Ljubljani (število vstopnic je

Radio Trst A o naši literaturi

V zadnjih tednih na valovih Radia Trst A oddajajo novo serijo oddaj, ki jih pripravlja Radijski odbor. O tem je predsednik Marjan Kravos pojasnil, da gre za izbor izseljeniške proze Ob srebrni reki, ki jo je pripravila Zora Tavčarjeva, režijo pa podpisala Marija Prelepuh. „To je ne le za Radio Trst A, ampak tudi za druge slovenske radijske postaje prava novost. Medtem ko je bila emigrantska literatura v Sloveniji vse do današnjih dni nepoznana in prezrta, je Radio Trst A uvrščal že vso povojno dobo v svoje sporede dela emigrantskih avtorjev. V izvedbi RO so poslušalci lahko spoznali predvsem dramske tekste nekaterih „zamočanih avtorjev“, proza in poezija pa sta ostali nepoznani. Zato smo s to serijo oddaj skušali napolniti to vrzel. V njih avtorica, ki se s tematiko že dalj časa ukvarja, predstavi najmarkantnejše pistelje, ki ustvarjajo na različnih kontinentih. Sinteza doživetij v novi domovini in hrepenenja po rojstni Sloveniji daje emigrantski prozi enkratni pečat.“

(Po „Primorskem dnevniku“, 2. junija 1993)

bilo omejeno na 300) odšteti lepo vsoto 7000 tolarjev...

— da se je letos v gimnazijo v Želimljem pri Ljubljani, ki jo vodijo salezijanci, vpisalo 75 dijakov...

— da se je razširil glas, da znamenita 3. fatimska napoved vsebuje prerokbo, da bo vstal protipapež in da se bo papež umaknil v Avignon, a da je kardinal Ratzinger označil ta glas kot fantazijo...

— da se je ob neki anketi o ustavni ureditvi 25% mladih Italijanov izjavilo za monarhijo...

Novi rok za denacionalizacijo

Državni zbor Republike Slovenije je sprejel zakon, s katerim se podaljšuje rok za oddajo denacionalizacijskih zahtevkov za šest mesecev. Ti zahtevki se bodo torej še nadalje sprejemali, in sicer do 7. decembra 1993.

Na pobudo pooblaščenega predstavništva Ministrstva za zunanje zadeve

Republike Slovenije v Argentini išče Državni sekretariat za Slovence po svetu in manjšine možnosti, kako pomagati rojakom po svetu, da bodo lahko kljub razdaljam pravočasno urejali denacionalizacijske in druge pravne zadeve v Sloveniji.

Božidar Fink
pooblaščen predstavnik MZZ RS

SPOMINSKA PROSLAVA V SLOVENSKI HIŠI

Že od vsega početka izseljenske poti, od samega leta 1945 naprej se leto za letom po vsem svetu, kjer so naseljeni rojaki iz tkim. SPE - slovenske politične emigracije, v mesecu juniju z versko in odrsko prireditvijo spominjamo žrtev komunistične revolucije. Najprej smo jim pravili domobranske proslave, kasneje smo se hoteli tudi bolj določneje spomniti vseh protikomunističnih žrtev, zadnje čase pa zajeti še bolj na široko: naš spomin in molitev naj velja vsem žrtvam komunistične revolucije v Sloveniji.

Letos smo se Slovenci v Buenos Airesu zbrali v Slovenski hiši v nedeljo, 6. junija. V cerkvi Marije Pomagaj so na sedežih prevladovali sive glave, dvorišče pa je bilo polno mlajših staršev, mladine in otrok, ki so se prišli pokloniti padlim in pobitim prednikom.

SPOMINSKA MAŠA

Ob štirih popoldne se je v spremstvu ministrantov in duhovnikov Toneta Bido- vca, Matka Borštnarja, prof. Franceta Berganta, Toneta Pintariča, Janeza Petka CM in Jožeta Škerbca približal k oltarju delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini msgr. dr. Alojzij Starc. V polni cerkvi jih je sprejela pesem zbora Gallus, ki mu je dirigirala ga. Alenka Gaserjeva; pri orglah je spremljal Ivan Vombergar.

Pri liturgiji božje besede sta sodelovala z branjem beril voditeljica Prešernove šole na Pristavi Mija Markež in predsednik Zedinjene Slovenije prof. Tine Vivod, Marjan Loboda pa je vodil ves obred.

Msgr. Starc je v pridigi povezal cerkveni praznik Sv. Trojice s komemoracijo. Žrtve brezbožnega komunizma so trdno verovale v Troedinega. V času, ko je brezbožni komunizem oznanjal, da je vse samo snov, materija, da se vse razvije iz materije in da se vse končno obrača v materijo, so trdno verovali v Boga, stvarnika nebes in zemlje. Ko je komunizem kazal na Stalina kot človeškega odrešenika, učlovečenega Boga, ko so številni napačni sistemi oznanjali sovraštvo med narodi, med razredi, v družinah, so naši junaki trdno verovali v sv. Duha, tretjo božjo osebo, poosebljeno Ljubezen. Bili so priče troedinega Boga v svojem osebnem življenju, priče v obrambi najsvetejših dobrin, priče v trpljenju in smrti. Danes pa so nam vzorniki in priprošnjiki pri našem delu in življenju.

Z biserom našega velikega velikega Gallusa Ecce quomodo moritur iustus, ki

ga je zbor z občutjem zapel, je bila zaključena svečanost v cerkvi ter se je pozornost obrnila na dvorišče, pred spomenik našim žrtvam.

PRED SPOMENIKOM

Množica rojakov se je zgrnila okoli spomenika, pred katerega so prof. Tine Vivod in predstavniki borcev Emil Cof, dr. Miha Benedičič in inž. Anton Matičič položili venec cvetja. V mrzli popoldan je nato zazvenela trobenta Francija Žnidarja, msgr. Starc pa je zmolil obredne molitve za umrle. Tudi zdaj je pesem zaključila spomin. Po dvorišču se je razlegla melodija Gozdič je že zelen in sprostila vozle v grlu.

AKADEMIJA V DVORANI

Tako parter kot balkon sta bila kaj hitro zasedena. Je pač tako, da je junijska spominska proslava dogodek, ki nam je prešel v kri. Ne zaradi navade, ampak zaradi neke notranje sile, ki nam ne pusti obiti dogodkov, ki pomenijo začetek politične emigracije in novejšje slovenske naselitve v Argentini.

Zato je vsako leto zanimanje veliko, kdo bo slavnostni govornik in kakšen bo odrski prikaz. Letos je govoril Tine Kovačič in je — kot so lahko bralci sami preverili v govoru, ki smo ga objavili v prejšnji številki — podal novo sliko, nov pristop k spomenu na komunistično revolucijo v Sloveniji.

Prav tako je pomenila spet nov korak naprej predstava, ki jo je zamislil in režiral Frido Beznik. Tekst je sestavil Tone Rode s svojimi besedami, z literarnimi teksti Vladimirja Truhlarja, Franceta Balantiča ter zapisi Staneta Kosa. V njem je bilo najti lično valovanje poezije, oster veter opisa tragedije v Grčaricah, na Turjaku in v Grahovem ter viharo vzdušje ob poslušanju krvavih deklaracij komunističnih veljakov, ki so ukazovali smrt za vse tiste, ki jih niso prištevali za edinole sebi zveste in poslušne. Beznik je razdelil tekst med lektorje, soliste in zbor, same mlajše nastopajoče, — nekatere že priznane, druge z obetajočimi glasovi — ki so z lepo izgovarjavo in zanosom posredovali idejo avtorja in režiserja.

Iz ličnega programa, ki ga je krasila risba Ivana Bukovca, citiramo njih imena: Brigita Cerar, Nevenka Godec, Francka Klanjšček-Koroščeva, Kristina Kremžar, Alenka Magister, Nežka Štefe, Andrejka Vombergar, Štefan Godec, Danijel Grbec,

Janez Krajnik, Marijan Loboda ml. in Avrelij Nose.

Pri predstavi je sodelovala tudi fantovska pevska skupina, ki jo je vodil Tine Selan. Marcel in Pavle Brula, Aleks Cestnik, Bogdan Magister ter Klavdij in Marko Selan so zapeli Kje je moj mili dom, Domovina, mili kraj, Oj, Doberdob, Naj čuje nas in Pojdam u Rute. Njihovo petje je lepo dopolnilo proslavo.

Predstava ni bila le bogata za srce in sluh. Tudi oči so imele svoj užitek ob dolgi slovenski zastavi, ki se je vila izpod stropa, na odru pa je mojstrsko izdelani kip Križanega stegoval roko k truplom v jami. Zamisel in izdelava scene je bila v rokah Toneta Oblaka, za osvetljavo pa so poskr-

beli Bogdan Magister, Štefan Godec in Pavel Malovrh.

Zaključek spominskih proslav je vedno enak, pa zato nič manj emotiven. Je pač tako, da so verzi koračnice Moja domovina (bolje poznano po prvih besedah: Oče, mati...) danes še prav tako navdušujoči kot v časih, ki so jih prepevali domobranci. Vsa dvorana je stoje zapela iz polnih grl in se s tem aktivno vključila v proslavo.

Naj še zapišemo, da je bila letos še neka posebnost. Ves potek spominske proslave je filmala ekipa TV Slovenije, ki se nahaja v Argentini in ki naj bi material uporabila za sestavo čimbolj kompletne slike slovenskega skupnostnega življenja pri nas.

GB

Slovesnost pred spomenikom naših junakov

Fantovski zbor in recitatorja na odru v dvorani

Recitator D. Grbec in zbor deklet pred sceno Toneta Oblaka. (foto: Marko Vombergar)

Jasen mejnik

(Nad. s 1. str.)

resnični in pozitivni integraciji v argentinsko družbo.

Zavedati se moramo, da smo, čeprav veja slovenskega naroda, že tudi po svoje nekaj novega, nekoliko drugačnega: slovenski Argentinci ali argentinski Slovenci. Oplajanje kultur je bilo vedno v zgodovini emigracij vsestransko koristno in izboljševalno plemenitenje.

Kot taki moramo zavzeti samostojno, novo stališče do Slovenije. Nismo sedaj samo neki most za trgovino med Slovenijo in Južno Ameriko, kot si je zamislil odlični gost iz Slovenije pri lanskih Dnevih slovenske kulture v Buenos Airesu.

Nikakor ne moremo pozabiti na glavni vzrok, zakaj smo pač emigranti in zakaj smo prišli v izgnanstvo.

Kot argentinski Slovenci s samostojno držo pa moremo in moramo tudi vplivati na dogodke v Sloveniji (ne samo preko

volitev), kakor tudi na našo argentinsko družbo, v kateri živimo in kjer nismo samo turisti in katere narodne identitete smo tudi graditelji.

Nad vsa naša razmerja do Slovenije pa postavimo občuteno krščansko ljubezen in toleranco do vseh Slovencev, prijateljev, nasprotnikov in sovražnikov.

Pomislimo na to in veselimo se, da smo končno vsi Slovenci zbrani pod edino zastavo, da v edinem parlamentu sedijo drug ob drugim zastopniki najrazličnejših ideologij (tudi bivši komunisti): vendar že samo s tem dejstvom drug drugemu priznava pravico do obstoja in spoštovanje do človeka.

Veselimo se končno in ponosni bodimo nad našo novo, edino in edinstveno narodno himno, ki ne govori več o puškah in krvi, ampak opeva bratstvo narodov in hrepenenje po svetovnem miru in svobodi.

Preroško besedilo, zapisano skoro pred 150 leti, ki bi pa zaslužilo postati himna Združenih narodov.

Zakaj SIM ne sme propasti?

Tajnik SIM Janez Rogelj nam je poslal pismo s prošnjo, da zaradi boljšega razumevanja problema objavimo njegov dopis Delu, ki mu je odgovoril R. Jernejčič s člankom, katerega smo objavili pred kratkim.

Prihodnji teden bodo poslanci slovenske skupščine razpravljali o proračunu za leto 1993. Med celo vrsto amandmajev se bodo odločali tudi med predlogom vlade, ki ukinja Slovensko izseljensko matico (dalje SIM) kot samostojnega uporabnika proračunskih sredstev, in med predlogom nekaterih parlamentarnih strank, tako opozicijskih kot pozicijskih, ki nasprotujejo takemu predlogu.

Glavni argumenti proti ukinitvi oziroma drastičnemu zmanjšanju aktivnosti SIM so naslednji:

1. Velika večina Slovencev po svetu so ameriški, kanadski, avstralski, skratka, tuji državljani. Njihova poglavitna ekonomska politična usmerjenost je osredotočena na nove države, v katerih živijo. Za njihove potomce pa je domovina očetov, dedov ali pa celo pradedov že tuja dežela. Zato že sedaj — in tako bo v večini primerov tudi v prihodnje — sodelujejo s staro domovino svojih prednikov predvsem na kulturnem področju, in to zlasti na tistem segmentu, ki ga lahko označimo za kulturno identifikacijskega. Ne smemo namreč pozabiti, da je ideja multikulturalnosti zelo razvita v večini držav, kjer Slovenci živijo. Tudi „talilni lonec“ v ZDA ni stalil vsega in vsakogar in zato je tudi tam že nekaj časa prisotno iskanje nacionalnega porenja.

Pri tovrstnem sodelovanju s Slovenci in predvsem njihovimi potomci pa imajo vodilno mesto oz. prednost predvsem institucije civilne družbe, kakršna je SIM. Mnogo držav je že pred Slovenijo ugotovilo, da vladni nivo ni najbolj primeren za sodelovanje s potomci njihovih sinov in hčera, ki živijo v tujini. Tudi Hrvaška, katero je Slovenija pred slabimi tremi leti posnemala pri formaciji ministrstva za Slovence po Svetu, je svoje ministrstvo za Hrvate že ukinila.

Da že dosedanja aktivnost dveh ministrov za Slovence po svetu med formalno pravno tujimi državljani ni povzročila kakšnih zapletov, gre zasluha prej „gledanju skozi prste“ mladi slovenski državi kot pa toleriranju tovrstnega vmešavanja v izključno pristojnost te države in državljanov, pa čeprav slovenske skupnosti, kjer Slovenci živijo.

Ni si težko predstavljati, kako bi oz. bo reagirala slovenska država, če bi BiH, Srbija (ZRJ) ali kdaj kasneje Kosovo npr. formirali posebna ministrstva za Bosance (Muslimane, Srbe, Hrvate) po svetu. In ko bodo ti ministri v imenu ohranjanja kulturne identitete in narodnosti obiskovali svoje rojake — slovenske državljane na Jesenicah ali Kopru npr. in v njihovih društvenih prostorih predstavljali politiko svoje vlade, lahko prej ali slej pride do določenih napetosti.

2. Povedali smo že, da Slovenci po svetu in njihovi potomci svoje ekonomske in politične aktivnosti vodijo v novih okoljih. Prav v času zadnjih avstralskih volitev sem bil med avstralskimi Slovenci. Njihova glavna tema so bili avstralski laburisti in liberalci. Razmerje med tema strankama jih je razumljivo veliko bolj angažiralo kot pa npr. prizadevanje slovenskega predsednika pri formiranju koalicijske vlade.

Splošno mnenje med Slovenci po svetu je nekako takole: „Sedaj ko ste samostojni in ko imate parlamentarno demokracijo, se boste morali sami dogovoriti... Mi smo vam po svojih močeh pomagali pri razvoju parlamentarne demokracije in mednarodnega priznanja Republike Slovenije, sedaj pa je vse drugo v vaših rokah.“

Objektivna zainteresiranost Slovencev po svetu za naše volitve in sploh za politično dogajanje pri nas je manjše, kot mislijo slovenske politične stranke. Na to kažejo tudi zadnje slovenske volitve, ko Slovenecem v Argentini navkljub veliki aktivnosti tako strank v Sloveniji kot tudi njihovim simpatizerjem v Argentini ni uspelo poslati več kot 600 (šeststo) volilnih glasov.

Zato je vedno bolj iluzorno iskati so-

mišljenike, člane ali celo sponzorje za slovenske politične stranke med Slovenci po svetu. Pomoč, ki so jo Slovenci v zadnjih treh letih dali ali poslali v Slovenijo na ta račun, je bila prvenstveno v funkciji potrebe po osamosvojitvi.

SIM kot zunjstrankarska institucija ima tu — v dobrem in v slabem — precej daljšo tradicijo in perspektivo, kot bi jo lahko imele posamezne skupine oz. stranke, ki se na Slovence v svetu praviloma obračajo, ko imajo težave in ko izseljence potrebujejo. Ogromna večina Slovencev, ki žive v tujini, niso bili niti komunisti, kot se v zadnjem času rado označuje tiste Slovence, ki so v zadnjih 40 letih sodelovali s Slovenci, niti niso člani (vsaj v omembe vrednem številu) drugih strank — razen morda Slovenske krščanske demokratske stranke.

Zato bi morebitna prekinitev delovanja SIM spodbudila takojšnjo delovanje drugih strankarskih društev oz. matic. Kratkoročno bi to pomenilo dodatno razdvajanje Slovencev, na dolgi rok pa bi bilo usodno, ker bi zaradi relativno majhnega števila Slovencev, tistih, ki ne bi sprejemali politike ene izmed slovenskih strank, odvrnilo od slovenskega društva oz. doma in s tem tudi od slovenstva.

3. SIM ni ustanovila leta 1951 takratna slovenska vlada, ampak je bila uresničena želja slovenskih izseljencev iz ZDA, ki so jo udeležili takratni slovenski kulturniki in izseljenci povratniki. Društvo je bilo ustanovljeno z namenom, da bi vzdrževalo stike s slovenskimi izseljenci v tujini.

SIM mora delovati še naprej tudi zaradi kontinuitete institucij slovenskega naroda oz. države. Ne nazadnje tudi nimamo tako veliko institucij, ki se lahko ponašajo z več kot štiridesetletnim delom.

Z vsoto gotovostjo lahko trdimo, da je SIM odprta za vse pobude in predloge. Zavestno smo oblikovali svetovno-nazorsko raznolik izvršni odbor, tako da v njem delujejo tako predstavniki Svetovnega slovenskega kongresa (navsezadnje je podpredsednica SIM postala predsednica Svetovnega slovenskega kongresa — Konferenca za Slovenijo), predstojnik Katoliškega središča za Slovence po svetu, eminentni slovenski strokovnjaki z različnih področij, ki se ukvarjajo z vprašanji izseljencev. Od treh mest podpredsednikov izvršnega odbora sta dve vedno rezervirani za Slovence, ki stalno živijo v tujini, od 22 članov izvršnega odbora jih kar 11 živi raztresenih po vsem svetu.

4. SIM je še pred petimi leti sodelovala z veliko večino Slovencev po svetu, z manjšino pa ni smela oz. mogla. V zadnjih dveh letih pa je vzpostavila sodelovanje tudi z velikim delom te druge skupine Slovencev. Pri tem pa seveda ne smemo gojiti iluzij, da bi katerokoli institucija vključila v okvir delovanja prav vse Slovence, ki žive po svetu. To bi bilo na neki način tudi nenaravno. Vedno bo določeno število ljudi, katerim je odhod iz domovine pomenil tako hudo izkušnjo, da ne želijo sodelovati s svojo bivšo domovino ne glede na vzroke izselitve.

Nevzdržna je tudi trditev, da bomo za manjšino tistih, ki niso sodelovali s SIM, ustanovili oz. omogočili delovanje novih društev. Verjetno bo veliko od teh vsaj v začetku res sodelovalo, gotovo pa brez velikega dela preostalih Slovencev. Če bi SIM prenehala obstajati, bi se del teh ljudi verjetno povezal tudi z novim društvom, velik del iz te večine pa bi se počasi oddaljil od sodelovanja s Slovenijo.

5. Finančna sredstva SIM, predvidena v osnutku proračuna Republike Slovenije za leto 1993 v znesku 29.414.815 SIT, so bila na ustni predlog zunanjega ministra na seji vlade R. Slovenije 15. marca 1993 Matici odvzeta in prenesena na novo postavko „sofinanciranja društev“ pri ministrstvu za zunanje zadeve R. Slovenije.

Prepričani smo, da je predlog za bodoči razpis ministrstva za zunanje zadeve RS,

Nov odgovor R. Jernejčiča

Veliko vratolomne (ne)spretnosti je moral uporabiti tajnik Slovenske izseljenske matice (SIM) g. Janez Rogelj, da se je izognil bistvu mojega članka, objavljenega v SP 24. aprila, v katerem nisem trdil nič drugega kot:

1. SIM ni sodeloval s politično emigracijo v Argentini tako rekoč do demokratskih sprememb v letu 1990.

2. Posledica tega je, da sedaj poveljna emigracija v Argentini, vsaj večina, ne želi in noče sodelovati s SIM.

3. Posledica obojega je, in s tem sem se strinjal, da bi bilo zato najbolje, da bi sredstva iz proračuna, ki jih sedaj SIM dobiva za vse slovenske izseljence (čeprav tudi SIM sam priznava, da „pokrije“ samo 80–85% izseljencev, o tem pred. dr. M. Jurak, Slovenec, sredi, 14. aprila), vlada R. Slovenije oz. urad, ki je zato pristojen, razdelila med društvi, s katerimi Slovenci po svetu želijo sodelovati.

Prav posledica nesposobnosti SIM, da bi v svoje področje dela združil vse skupine izseljencev, je, da želijo Slovenci po svetu sodelovati s Slovenijo preko drugih društev, ki so se medtem ustanovila. Npr. društvo Slovenija v svetu.

Seveda pa SIM nihče ne odreja pravice, da še naprej neguje in razvija stike s tistimi izseljenci, ki so z njenim delom na tem področju zadovoljni. Res pa je, da bi sedaj delili sredstva na podlagi izdelanih programov, in je zato vprašanje, kako bi se takem razdeljevanju, na žalost je sredstev za vse naenkrat verjetno premalo, odrezala npr. sredstva, ki so namenjena gostovanju društva Bernal iz Argentine, v primerjavi z zahtevkom denimo po sofinanciranju slovenskih šol v Argentini, ki jih trenutno obiskuje 500 osnovnošolskih in 150 srednješolskih otrok. O slovenskem

ki naj bi razdelil med društva sredstva, ki so bila doslej predvidena za delovanje SIM, nesistemske in dolgoročno tudi škodljiva za sodelovanje Republike Slovenije s Slovenci po svetu.

Doslej nam ni znan noben sklep poslancev oz. vlade, na osnovi katerega bi zunanje ministrstvo moralo predlagati tak ukrep. Še več: prepričani smo, da zunanje ministrstvo in s tem tudi vlada nimata adekvatnega programa oz. vizije za to področje, saj bi v nasprotnem primeru že objavila kriterije in cilje vladne politike na tem področju. Povsem normalno je, da bi tak vladni organ moral ob tako pomembnih odločitvah tudi zagotoviti sredstva za te spremembe, ne pa enostavno zgolj odvzeti in potem prerazporediti po svoji presoji.

6. Dejavnost SIM ni prvenstveno osredotočena v zunanjem ministrstvu, temveč poteka pretežno del njenih aktivnosti in njenega programa na področjih kulture in prosvete šolstva in informiranja. Pri teh resorjih SIM vsako leto kandidira s svojim programom. Tako npr. ministrstvo za kulturo zagotavlja SIM skoraj tretjino sredstev za njen program. Tista sredstva, ki naj bi bila po navedenem predlogu vlade SIM odvzeta, so namenjena za osebne dohodke in materialne stroške njenega poslovanja. To bi seveda pomenilo drastično zmanjšanje števila zaposlenih in ti ne bi mogli izvesti načrtovanih akcij in se naslednje leto ne bi mogli več prijaviti za kandidiranje na omenjenih programih.

7. SIM ni klasično društvo, temveč je institucija civilne družbe, ki je nujno potrebna za ohranjanje slovenske samostojnosti, narodne zavesti, kulture in jezika med Slovenci po svetu in njihovimi potomci. Podobne institucije imajo tudi druge evropske države, ki imajo številne izseljence. Na osnovi Zakona o društvih je SIM registrirana zgolj zato, ker ni bilo drugih pravnih možnosti. Edina alternativa bi bilo organiziranje na osnovi Zakona o zavodih, to pa bi pomenilo ukinitve SIM kot institucije civilne družbe oz. njeno direktno

klubu Bernalu, v katerem delujejo zelo simpatični Slovenci, ki pa se iz najrazličnejših vzrokov zelo težko upirajo asimilaciji, naj povem še to, da bo letos praznoval 50-letnico obstoja in ne 60, kot je navedel podpredsednik SIM g. Janez Rogelj.

Splošno glede finančnih sredstev in upravičenosti ideje, da se razdelijo med različne organizacije, ki se ukvarjajo s Slovenci po svetu, je SIM argumentirano odgovoril tudi dr. Janko Prunk (SP, 24. aprila). Puščam ob strani pomenske razlike med besedo razdor, ki sem jo sam uporabil, in besedo razdvajanje, ki jo je uporabil tajnik SIM, ker si o tem lahka vsak bralec ustvari, če more, mnenje sam, in se raje vračam na bistvo spora. Čeprav g. Rogelj zatrjuje, da se je SIM spremenila, da je sprejela del (?) sprememb statuta, kot so ji ga predlagali „ugledni Slovenci iz Argentine“, je dejstvo, ki obstaja, da del Slovencev z njo noče sodelovati. Zakaj del izseljencev noče sodelovati z institucijo civilne družbe, gre za osebna nestrinjanja, gre za slabe zglede iz preteklosti, tega ne vem in se v to ne bom spuščal. Opozoriti hočem le na dejstva.

Glede na to, da nastajajo nove organizacije, ki se želijo kot društva ukvarjati s Slovenci po svetu, bi bilo po mojem mnenju dobro, da se v parlamentu sprejme zakon, ki bo ta nova razmerja urejal.

V tečaj za programsko izhodišča dela SIM v prihodnjem obdobju, ki jih je julija 1992 napisal g. Rogelj, beremo v točki 4/II odstavek: „SIM se mora kot izvenstrankarska, nepolitična in neprofitna organizacija obnašati kot dominantni partner pri sodelovanju s Slovenci po svetu.“ Vprašanje je, ali bodo vsi Slovenci po svetu tako vlogo društvu SIM res tudi priznali.

Sobotna priloga „Dela“, 22. maja, Robert A. Jernejčič, Ljubljana

usmeritev v neki vladni organ.

Že dve leti tečejo priprave za sprejetje posebnega Zakona o SIM, ki bi dokončno uredil ustavno obveznost R. Slovenije v zvezi z njeno dolžno skrbjo za Slovence po svetu. Ti potrebujejo permanentno politiko R. Slovenije do njih. Menjavanje vlade in njene politike glede na posamezne koalicije skupine strank tega ne omogoča in primeri iz prvih dveh slovenskih vlad to jasno kažejo. Zato je nujno potrebno sprejetje zakona o SIM oz. zakona o delih slovenske narodnosti in osebah slovenske narodnosti oz. pripadnikov v tujini.

Tudi to je razlog, da mora tak zakon SIM omogočiti (tudi preko javnih pooblastil) dejansko zunaj strankarsko in dolgoročno delovanje na temeljnih principih, ki so sprejeti na nivoju skupščine Republike Slovenije. Tega področja dela se, žal, ne da urediti z vsakoletnim razpisom med zainteresiranimi društvi.

8. Očitek o „paradržavnosti“ SIM ne držijo, saj je na podoben način sofinancirana še vrsta drugih društev v Sloveniji, ki sodelujejo s Slovenci po svetu in imajo svoje finančne postavke za materialne stroške in osebne dohodke v okviru posameznih upravnih organov oz. uporabnikov proračuna.

Prepričani smo, da so ti in cela vrsta drugih argumentov, predvsem pa stalni obiski Slovencev iz vseh dežel sveta v prostorih SIM, kjer jim delavci skušajo čim bolj pomagati, dovolj močni argumenti, da se bodo znali poslanci ob sprejetju proračuna odločiti v korist Slovencev po svetu, tako kot so se oni odločili že v vseh preteklih obdobjih, zlasti pa še leta 1990 z zbiranjem pomoči za vse tiste, sedaj majhne, takrat pa velike in včasih tudi usodne odločitve (pomoč za poplavljenke, ob izgradnji in opremljenosti zdravstvenih domov, bolnišnic...), za nas — Slovence.

Janez Rogelj, tajnik Slovenske izseljenske matice Pismo Delu, 17. aprila

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Zveza čebelarских друštev Slovenije je na svoji letni skupščini praznovala 120-letnico čebelarskega tiska na Slovenskem. Danes ima zveza 6.300 članov, med katere je podelila dvanajst odličij Antona Janše prve stopnje in dve nagradi Petra Pavla Glavarja.

IDRIJA — Idrijski Mestni muzej je ob 500-letnici pisnih dokumentov o rudniku živega srebra in mesta nad njim izdal monografijo Idrijska obzorja. Sodelovalo je 15 avtorjev, ki so na 240 straneh in s 167 fotografijami opisali zgodovino mesta in rudnika. Knjigo so predstavili kar v danes opuščenem rudniku, 280 metrov pod zemljo.

LENDAVA — Opekarna v Dolgi vasi je prevzela od avstrijskega dobavitelja 350 ton odpadkov iz prahu, zelenih opilkov in olja, da bi jih uporabila pri svojem poslu. Mariborski zavod za varstvo okolja je izdal potrebna dovoljenja, vendar vaščani niso bili zadovoljni s prahom. Opekarna je sicer skušala vrniti prah v Avstrijo, a posel je že sklenjen. Zdej bo občinska inšpekcija merila vsebnost nevarnost snovi v dimnih plinih.

LJUBLJANA — Letošnjo Plečnikovo medaljo za dosedanje delo je prejel arh. Vladimir Mušič, Plečnikovo medaljo Edi Jalšovec in Bogdan Cernet, Plečnikovo priznanje pa Renzo Rucel.

PORTOROŽ — Na zadnjem koncertu ob praznovanju 300-letnice rojstva skladatelja Giuseppa Tartinija (rodil se je v Piranu) je nastopil Salzburški komorni orkester z dirigentom Heraldom Neradom.

TOLMIN — Na gorah okoli Soče, kjer se je razvijala borba v prvi svetovni vojni, je ostalo veliko vojnih ostankov, ki so postali plen strastnih italijanskih zbiralcev in tihotapcev. Predmeti imajo tudi dobro ceno. Zato je tolminska občina izdala odlok, po katerem bo zavarovala pred ropanjem tri največja in manj dostopna najdišča ostankov: goro Rombon, krnsko pogorje in Mengore nad Mostom na Soči.

TODRAŽ — V opuščnem rudniku urana Žirovski Vrh so začeli z rušitvijo objektov, ki niso potrebni ali jim ne morejo spremeniti namembnosti: nekatere bodo razstavili in odpeljali. Ostanejo še tri odprta odlagališča, iz katerih bodo odpeljali deponije in jih prepeljali nazaj v rudniške rove. Nič še ni odločenega, kaj bi naredili z ostalimi stavbami; še največ možnosti je, da bi v njih nastanili remontne delavnice za vojaške potrebe.

LJUBLJANA — Na sejmu Informatike in Robotizacije je 130 razstavljalcev prikazalo svoje dosežke. V slovenski industriji deluje zaenkrat kakih 120 robotov. Za razvitejšo stopnjo industrije bi moralo število robotov narasti na 500.

PORTOROŽ — Terme Portorož so imele v prvih treh letošnjih mesecih največji procent tujih gostov; sledile so jim Moravske toplice in Rogaška Slatina. Največ tujcev je prišlo iz Avstrije in Italije, Hrvaške in Nemčije. Vendar si tudi po drugih naravnih zdraviliščih prizadevajo, da bi povečali zanimanje tako tujcev kot domačinov za tovrstno zdravljenje ali odpočitek.

LJUBLJANA — Minister za zdravstvo dr. Voljč je odločil nekatere selitve, ki naj bi izboljšale delovanje ljubljanskih zdravstvenih zavodov. Onkološki institut bo ostal v stavbi med Zaloško cesto in Ljubljano, kjer bo dobil še nekaj stavb in prizidkov. Vanje se bodo preselili rakasti bolniki, ki so zaenkrat v nekdanji gluhozemnici. Oddelek onkološke kirurgije (ki je v nekdanji šempetrski vojašnici) bo odšel v prostore

Travmatološke klinike, v šempetrski vojašnici pa bodo uredili knjižnico Medicinske fakultete. Travmatološka klinika bo odšla v prostore ortopedske klinike, ta pa se bo preselila v nekdanjo vojaško bolnišnico pri Pletenini. Selitve in zidava so odvisni od pritoka denarja, vsekakor pa minister upa, da se bodo skončala do srede prihodnjega leta.

LJUBLJANA — Star papir je nadloga. Podjetja za reciklažo plačujejo zelo nizke cene; edinole časopisni papir ima zagotovljeno reciklažo. Pravijo, da na trgu ni zanimanja za druge, manj kakovostne papirne odpadke (arhivskega, pisarniškega papirja, kartona).

KRŠKO — Z oživitvijo pretoka blaga ob slovenski južni meji je oživela ilegalna trgovina: prodaja ukradenih avtov, posojanje denarja za oderuške obresti ter tihotapljenje in preprodajanje mamil. Pred kratkim so zasegli skoraj kilogram heroína, ki je bil namenjen okoliški preprodaji.

RAČNA — V to dolensko vas so prišli štirje perujski pevci-godci, člani ansambla Machu Pichu Pachacuti. Zaigrali so jim razne pesmi iz njihove glasbene zakladnice. Ob koncu pa so jim Račani zaigrali nekaj slovenskih valčkov in polk. Kronika pravi, da španščina in dolensščina nista kaj podobni, čeprav sta obe pojoči, zato je za razumevanje poskrbel argentinski Slovenec Jože Beltram, ki je trenutno na študiju v Ljubljani.

LJUBLJANA — Od 130 srednjih šol se je 101 ravnatelj včlanilo v Združenje ravnateljstev srednjih šol in dijaških domov Slovenije. S tem naj bi jim bil omogočen boljši stik z ministrstvom in starši ter da bi imeli močnejši glas pri raznih šolskih odločitvah, kot je to na primer priprava na maturo.

LJUBLJANA — Novo predsedstvo ima Stranka za enakopravnost občanov, ki združuje člane raznih narodnosti iz bivše Jugoslavije, predvsem srbske. Stranka zahteva, da Slovenija prizna Neslovence za enakopravne državljane in da sredstva javnega obveščanja objektivno poročajo o dejavnosti stranke. Pravi tudi, da nimajo možnosti za zadovoljevanje duhovnih potreb, ker jim nedemokratičnost in nestrpnost slovenskega družbenega prostora tega ne dovoli; zato zahteva ustanovitev kulturnih klubov za vse nacionalne skupine v Sloveniji.

KOPER — Od vse slovenske obale (okoli 40 km) je ostalo nepozidanih le 9 km, zato so strokovnjaki ob koncu prostorskega načrtovanja pozvali oblasti, naj bi poskrbele, da bi tako tudi ostalo. Obenem pa naj bi izboljšali prometne povezave z notranjostjo države, prenehali z nasipavanjem za tretji pomol v koprskem pristanišču, z nasipavanjem Škocjanskega zatoka in zavarovali gradnjo marine v Izoli.

LJUBLJANA — Že tretjič je nastopal v Sloveniji Mladinski orkester Gustav Mahler z Dunaja, čigar člani so stari pod 26 let. Na turneji, ki jih je vodila skozi osem evropskih mest, jim je dirigiral sir Neville Marriner, posebno pa se je izkazal devetnajstletni violinist Maksim Vengerov. Od 1500 kandidatov jih je bilo izbranih le sto, med njimi tudi dva Slovenca.

DUPLICA PRI KAMNIKU — Naselje šteje kakih 4500 duš, pa nima lastne cerkve. Tudi zadosti parkirnih prostorov ne premore; za isti prostor pa se potegujeta tako katoliška Cerkev kot podjetje Graditelj. In so prišli do skupnega načrta. Zgradili bodo cerkev s 450 sedeži, pred njo veliko ploščad, pod njo pa v dveh nadstropjih prostora za kakih 160 avtomobilov.

Osebne novice

Krsta: V cerkvi sv. Izidorja v Buenos Airesu je bila krščena **Danijela Aljančič**, hči Mihe in ge. Ane roj. Otero. Botrovala sta Víctor Cernuda in Graciela Ferrari. Krstne obrede je opravil Matija Borštnar.

Dne 13. junija je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Adam Ciril Oblak**, sin Cirila in Metke roj. Magister. Botrovala sta gdč. Marjana Magister in Gabrijel Oblak. Krstil ga je delegat dr. A. Starc.

Čestitamo!

Smrti: Umrli so: v Carapachayu Pavle

Homan (74) v Pilarju **Jože Štepihar** (67) iz Dobrne pri Celju, v Buenos Airesu pa **Nikolaj Jeločnik** (73).

Naj počivajo v miru!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: ga. Jelka iz Olivosa, dr. Nataša Krečič v spomin dr. Savellija \$ 50 ter v spomin dr. Brumna in A. Čuka \$ 50; inž. Jernej Dobovšek 100 dol. v spomin dr. Brumna; družina Peternel 50 dol. v spomin dr. Brumna; Zveza mater in žena iz San Justa \$ 500; Pavlina Dobovšek 100 dol; inž. Lenarčič 50 dol.; družina Rovnan \$ 50; družina Pipp \$ 50.

Vsem prav lepa hvala!

Andrej Šifrer med otroki

V ponedeljek, 25. maja je gostoval v Slomškovem domu znani pevec in avtor iz Slovenije **Andrej Šifrer**. Pripravljalni odbor in slovenske šole v Velikem Buenos Airesu so posrečeno zamislili, naj bo eden od koncertov namenjen prvenstveno otrokom. Pridružili so se seveda tudi starši in drugi neotroci, tako da je bila velika dvorana Slomškovega doma popolnoma zasedena. Vsaj šolski otroci so imeli prost vstop in jih je bilo za pol dvorane. Primerno vzdušje med otroci je posrečeno ustvaril Marko Vombergar, nakar je Andrej začel s svojim programom. Pel je samo svoje pesmi in jih posrečeno „zabelil“ z originalnimi domisljicami, tako da je takoj ustvaril stik z mladimi poslušalci. Kot je sam rekel, se je bal, da ga otroci ne bodo razumeli, a ta strah je takoj izginil, ko je videl, kako otroci sodelujejo in pojejo njegove pesmi. Pač lepo

doživeti za avtorja, ko doživi tako odmevnost v slovenski naselbini v nekem vele-mestu čisto na drugem koncu sveta! Ob koncu se je v imenu slovenskih šol Marjan Loboda ml. zahvalil Andreju za obisk, v imenu Slomškove šole pa ga. Saša Omahna in mu izročila spominsko darilo.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Liga žena-mati

V maju je pri sanmartinski Ligi žena-mati govoril dr. Jure Rode. Govoril je o novem katekizmu in tudi s seboj ga je prinesel. Bil je natisnjen v španščini, ali tudi Slovenci bomo dobili svojega. Je zares popolna izdaja, kjer na poljuden način razlaga božje nauke. Knjiga je velika, v lepi vezavi in zaželeni.

Liga žena-mati ima 17. junija sestanek in ga bo posvetila spominu domobrancev. Vabljeni!

Sožalje ob smrti dr. Savellija in dr. Brumna

Vest o izgubi dveh mož, dr. Savellija in dr. Brumna, me je globoko in občuteno prizadela. Z dr. Savelijem sem preživel leta begunstva v Serviglianu v Italiji. Lansko leto, ko se je mudil v Evropi, me je obiskal v hotelu v Gorici. Skupaj sva kosila in obujala spomine. Kljub svojim letom je bil izredno dobrega spomina in priseben. Kot domobranec se je boril za slovenstvo, pozneje pa gorel v svojem delu za slovenstvo v begunstvu in njegovo kulturo.

Namesto cvetja na njegov grob darujem v Tiskovni sklad Svobodne Slovenije 50 U\$S, njegovi hčerki pa moje globoko sožalje.

Pokojnega dr. Brumna sem manj poznal. Vem le, da je bil velik kulturni garač. Knjiga „Srce v sredini“, je njegova bogata dediščina, ki jo je zapustil slovenskemu narodu.

Tudi njemu namesto cvetja na grob, poklanjam v Tiskovni sklad Svobodne Slovenije 50 U\$S, sorodnikom pa izrekom moje globoko sožalje.

Vsem slovenskim rojakom v Argentini ob izgubi obeh mož izrekom občuteno sožalje.

Pozdrav vsem

Vaš

Vinko Levstik

NOVA ŠTEVILKA TELEFONA V SLOVENSKI HIŠI

Zadnje čase imamo v Slovenski hiši velike probleme s telefonom; včasih po cele tedne ni deloval, čeprav smo se vedno pritoževali pri telefonski družbi. Sedaj so nam ti sporočili, da bo Slovenska hiša dobila zaradi tehničnih razlogov novo številko

636-0841

od 17. julija dalje.

Prosimo vse Slovence, ki bi želeli po telefonu govoriti z uredništvom našega časopisa Svobodna Slovenija, društvom Zedinjena Slovenija, Dušnopastirsko pisarno in drugimi organizacijami, ki imajo svoj sedež v Slovenski hiši, da upoštevajo to podelitev nove številke.

SLOVENSKI DRŽAVNI PRAZNIK

bomo proslavili v soboto, 26. junija 1993 ob 20. uri
v Slovenski hiši, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires

ZEDINJENA SLOVENIJA IN MEDORGANIZACIJSKI SVET
VABITA VSE ROJAKE

• ob 19.15 k ZAHVALNI SV. MAŠI

• ob 20.00 na SLAVNOSTNO VEČERJO,

za katero je treba dvigniti karto (20 pesov na osebo) najkasneje do 21. junija
v Slovenski hiši, v Slogi in v okrajnih Domovih.

Posebno vabljeni člani vseh organizacij!

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo
vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč.
Alejandra Igljič Šef. Glavarjeva 45. 61000 LJU-
BLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri
kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci
Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital
- Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar;
Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in
826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro
Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-
8947 / 762-1947

DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji Tel./Fax:
942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-
integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano
3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja
po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska.
Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc.
34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in
pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta
Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino
informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi,
posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen
2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo
novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu,
Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo,
petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 -
(1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredo, petek
od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-
5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek,
petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ -
Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do
petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica.
Olavaria 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-
0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske
- industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt
- Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za
naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar
224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja,
pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri -
avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia
(Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1.
nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.:
325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704)
Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od
ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos
Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do
petka od 10. do 19. ure.

SKA — 4. KULTURNI VEČER

dr. Alojzij Kukovica SJ: O novem katekizmu

V soboto, 19. junija ob 20. uri v Slovenski hiši.

SPOMINSKA PROSLAVA

pobitih domobrancev in žrtev komunistične revolucije,

bo v nedeljo, 27. junija

V HLADNIKOVEM DOMU,

takoj po drugi slovenski maši.

SDO

SFZ

iščeta

pevca, pevko, duete, tercete...

pevske skupine, zборе, ansamble, inštrumentiste

in vse, ki ljubite glasbo, da prepričate publiko na

XX. glasbenem večeru

Prijave na tel.: 627-9339 ali v bližnjem glasbenem domu
(predsednik-predsednica tvojeja okraja)

OBVESTILA

SOBOTA, 19. junija:

Roditeljski sestanek staršev dijakov
Srednješolskega tečaja bo ob 17. uri v
Slovenski hiši.

SKA: 4. kulturni večer: dr. A. Kukovi-
cač O novem katekizmu katoliške Cerkve,
Ob 20 v Slov. hiši

NEDELJA, 20. junija:

Procesija sv. Rešnjega telesa v Don
Bosku v Ramos Mejija.

SOBOTA, 26. junija:

Slovenski srednješolski tečaj.

NEDELJA, 27. junija:

Čajanka z modno revijo ob 16. uri na
Pristavi.

V Hladnikovem domu v Slovenski
vasi Spominska proslava po maši.

SREDA, 7. julija:

Sestanek ZSMŽ ob 16 v Slov. hiši.
Predavanje dr. Nataše Krečičeve.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska
Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje od
sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do
12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS -
Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias
- Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah
od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa
110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Prodám stanovanje
V SAN CLEMENTE DEL TUYU

Av. 1 in ulica 19
(1 kvadro od plaže)

Udobnosti: dve stranišči, dve spalnice,
jedilnica, balkon (1. nadstropje).

Klicati na tel.: 684-0757
ali 248-6381.
(po 18. uri)

14. junija je mirno zaspal v Gospodu v svojem 73. letu po dolgem trpljenju
naš dragi

Nikolaj Jeločnik

Naj pri Bogu uživa večno Lepoto, ki jo je vse življenje tako ljubil.

Zahvaljujemo se predvsem p. dr. Alojziju Kukovici ter zdravniku dr. Ferminu
Garcii Marcosu, ki ga je spremljal med boleznijo z vso ljubeznijo, kakor tudi vsem,
ki so pokojnega prišli kropiti in ga spremili na zadnji poti v Jardín de Paz.

Žalujoci: hčerka Irena z vnukinjo Andrejo
in vnukom Tomažem;

Marija in Zdenka,
brat Avguštin z družino
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Slovenija

Zapustil nas je naš prijatelj

Nikolaj Jeločnik,

ustanovni in ustvarjalni član SKA, režiser, igralec,
dramatik, pisatelj ter zgodovinar

Spominjajmo se ga v molitvi.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA